

תת"ע 185/05/13 - מדינת ישראל נגד מועתז זממירי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

09 ינואר 2014

תת"ע 185-05-13 מדינת ישראל נ' זממירי

לפני כב' השופטת מרים קסלסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מועתז זממירי

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד עבד אל קאדר אשרף
(סנ"צ)

גזר דין

העבירות והעבר

הנאשם (בן 37) הורשע על סמך הודאתו בנהיגה בלתי מורשית וללא ביטוח חובה בתוקף שהיא עבירה נלווית לעבירה הראשונה.

בטרם נגזר דינו, הציג הנאשם רישיון נהיגה תקף ובכך ריפא מחדלו ואיין מסוכנותו לעתיד לבוא. כמובן שאין בכך כדי לפטור אותו מעונש בגין העבירה שביצע, עת לא היה מורשה לנהוג.

בעברו של הנאשם עבירה פלילית משנת 2007 הונגעת לסיכון אדם בנתיב תחבורה, גניבת רכב, נהיגה בלתי מורשית ובקלות ראש. בגין העבירות הללו ריצה הנאשם מאסר בפועל בן שנתיים ימים והוא נפסל מלקבל רישיון נהיגה למשך 3 שנים.

יוצא מכאן כי עבירת הנהיגה הבלתי מורשית נעברה פעם שניה.

הנאשם נפסל לבקשתו, במהלך ניהול המשפט, מיום 11/7/12 ועד יום 3/12/13 (חמישה חודשים כמעט).

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה דרשה מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

הסנגור העלה על נס את מאמציו הכבירים שהיו כרוכים בהוצאת רישיון הנהיגה, הוא ביקש שלא לייחס חשיבות לעבירה הפלילית הקודמת, בשל כך שהנאשם שילם חובו לחברה בגינה.

הסנגור ביקש להסתפק בתקופה בה היה הנאשם פסול ולא לפסול עוד את רישיונו. כמו כן הציג גזרי דין התומכים לטענתו בבקשה של הנאשם להסתפק במאסר על תנאי ולא להשית עליו מאסר בפועל. בתמורה לכך הסכים הסנגור כי

עמוד 1

מתחם הענישה והעונש

מתחם הענישה בכל הנוגע לנהיגה בלתי מורשית נע בין מאסר על תנאי למאסר למשך חודשים ספורים ועד שנה, תלוי בתדירות ביצוע העבירה, בתנאי מאסר ברי הפעלה, בנסיבות המקרה ובעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם.

נאשמים שזו להם העבירה הראשונה ואף תיקנו המחדל והציגו רישיון נהיגה נדונו בדרך כלל למאסר על תנאי וכך אני עושה גם במקרה זה.

עונש הפסילה המינימאלי הקבוע בחוק הוא 3 חודשים, הנאשם כבר נפסל כמעט חמישה חודשים ועל כן אין מקום לפסול עוד את רישונו.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, במעמד הנוכחים